

Форми роботи з мовним портфоліо під час вивчення іноземної мови можуть бути різноманітними, тобто не існує єдиного правильного способу використання даного виду роботи в навчальному процесі. Одна з головних переваг портфоліо полягає саме в тому, що цей навчальний засіб можна легко адаптувати до великої кількості ситуацій. Варіанти його використання залежать від індивідуально-психологічних особливостей учнів, рівня володіння іноземною мовою, умов навчання, а також від використання вчителем певних методів навчання.

Отож, проаналізувавши окремі матеріали, присвячені темі використання портфоліо під час навчання, можна зробити висновок, що портфоліо, як один з аспектів вивчення іноземної мови, дає можливість для модернізації та вдосконалення навчального процесу. Мовне портфоліо чітко відображає рівень сформованих знань, умінь та навичок учнів, адже є особисто зорієнтованою формою роботи, особливим видом оцінювання, спрямованим на пошук і розвиток задатків і здібностей учня.

Література

1. Birgin O., Baki A. The use of portfolio to assess student's performance. *Journal of Turkish science education*. 2007, №4. С. 76–87.
2. Горпініч Т. І. Мовне портфоліо як засіб самоконтролю при навчанні іноземної мови: стаття. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2014, № 33. С. 37–39.
3. Мартинюк Л. І. Використання мовного портфоліо для посилення інтересу учнів середньої школи до вивчення англійської мови. *Таврійський вісник освіти*. 2013. № 4. С. 243–249/
4. Панова Л. С., Андрійко І. Ф., Тезікова С. В. та ін. Методика навчання іноземних мов у загальноосвітніх навчальних закладах : підручник. Київ : ВЦ «Академія», 2010. 328 с.

ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Маслюх І. Б.

*студентка факультету філології та журналістики
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Одним із пріоритетних напрямів реформування освіти, визначених Державною національною програмою «Освіта. Україна ХХІ сторіччя», є

необхідність «досягнення якісно нового рівня у вивченні іноземних мов». На відміну від інших предметів, іноземна мова — це ціла галузь знань, що розкриває перед людиною скарбницю іншомовної культури, нові стилі життя. Інтеграція України у світову спільноту потребує досконалого володіння іноземними мовами шляхом інноваційних технологій, тому їх використання визначене як один з пріоритетних напрямів реформування освіти.

Серед освітніх методів у сучасному навчальному процесі вивчення іноземної мови, велику увагу приділяють інтерактивним методам, що базуються на особистісно орієнтованому підході до студента, спрямованих на розвиток не лише творчого потенціалу вивчаючого, але й на вміння мислити та швидко реагувати, покращуючи комунікаційні навички [1, с. 6].

Важливий внесок у розробку та впровадження інтерактивних методів зробили німецькі вчені ще на початку 90-х років (Р. Арнольд, А. Шелтен, І. Швейтцер, Ф. Стус, І. Вейдиг). Аналіз наукових джерел з досліджуваного питання свідчить про те, що головна увага приділяється взаємодії учасників інтерактивного спілкування [3, с. 7]. Проблемам застосування в навчальному процесі інтерактивних методик присвячені роботи О. Пометуна, Л. Пироженко, Г. Сиротенко та ін. [3, с. 19].

Суть інтерактивного навчання полягає в тому, що навчальний процес відбувається за умов постійної, активної взаємодії всіх студентів; це — співнавчання, взаємонавчання (колективне, групове навчання в співпраці), де і студент, і викладач є рівноправними, рівнозначними суб'єктами навчання, розуміють, що вони роблять, рефлексують з приводу того, що вони знають, вміють і здійснюють. Інтерактивне навчання передбачає моделювання життєвих ситуацій, використання рольових ігор, спільне вирішення проблеми на основі аналізу обставин та відповідної ситуації. Воно ефективно сприяє формуванню навичок і вмінь, виробленню цінностей, створенню атмосфери співпраці, взаємодії, дає змогу вчителю стати лідером колективу [4, с. 4].

До інтерактивних методів навчання відносять *презентацію, евристичні бесіди, рольові ігри, дискусії, «мозковий штурм», конкурси з практичними завданнями та їх подальше обговорення, проектування бізнес планів, проектів, проведення творчих заходів, використання мультимедійних комп'ютерних програм та залучення англомовних спеціалістів* [1, с. 10].

Обираючи певний інтерактивний метод, а саме “Interview”, “Round Table”, “ReflexiveCircle”, “Hotsummary”, “Project”, “Expert Groups”, “Dozensofquestions”, “Excursion”, викладач формує у студентів відповідні навички, оскільки, в результаті взаємодії спілкування відбувається взаємонавчання обох сторін [4, с. 6].

Інтерактивні методи є функціональними методами, як в середині групи, так і за її межами. Хоча роль викладача у процесі інтерактивних занять є другорядною, проте слід звернути увагу на процес підготовки та розподілення ролей для аудиторії. Інтерактивна взаємодія характеризується високим

показником інтенсивності спілкування учасників, їх прямою комунікацією, зміною використаних прийомів та форм спілкування, що допомагає урізноманітнити сприйняття інформації, тим самим, покращуючи її засвоєння [2, с. 35–37].

Під час вивчення іноземної мови, ефективними інтерактивними технологіями навчання, що сприяють формуванню комунікативної компетенції студентів, є робота в парах, трійках, змінювані трійки, «карусель», «акваріум», «велике коло», «мікрофон», незакінчені речення, «мозковий штурм», аналіз проблеми, «мозаїка», коло ідей, розігрування ситуації в ролях (рольова гра, імітація), дискусія, ток-шоу тощо. Запропоновані методи та їх складові можна результативно використовувати як на заняттях засвоєння, так і застосування знань, умінь і навичок. Крім того, елементи інтерактивних технологій можна застосовувати одразу ж після викладу викладачем нового матеріалу, замість опитування, на парах, які присвячені застосуванню знань, умінь і навичок. Використання на заняттях запропонованих інтерактивних технологій сприятиме: ефективному повторенню вивченої лексики, поповненню словникового запасу; глибокому засвоєнню навичок правильної артикуляції; розвиткові уваги, пам'яті, мислення; формуванню вмінь працювати в парах, групах тощо [3, с. 23].

Беручи до уваги вищезазначений матеріал, можна дійти висновку, що використання інтерактивних форм та методів в реалізації особисто орієнтованого підходу та викладанні англійської мови дають змогу практично збільшити кількість розмовної практики на занятті, виявляються цікавими для студентів, допомагають засвоїти матеріал та використати його у подальших заняттях, виконують дидактичні та різні розвивальні функції. Таким чином, викладач стає наставником самостійної учбово-пізнавальної та творчої діяльності студентів.

Література

1. Крамаренко С. Г. Інтерактивні техніки навчання, як засіб розвитку творчого потенціалу учнів. *Відкритий урок*. 2002. № 5-6. С. 6–10.
2. Пометун О. І., Пироженко Л. В. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання. Київ : А.С.К., 2004. 192 с.
3. Редько В. Інтерактивні технології навчання іноземної мови / В. Редько // *Рідна школа*. 2011. № 8-9. С. 7–23.
4. Шевченко Є. Використання інтерактивних технологій для розвитку пізнавального інтересу на уроках англійської мови. *Англійська мова та література*. 2005. № 24. С. 4–6.